ክፍል አራት

እግዚአብሔርን ስለማስቀደም

የተዘቀዘቀው ስፒል

ሰባኪው «በሕይወታችን በዚህ ምድር ላይ በምንኖርበት ጊዜ ከማንም በላይ ሆኖ የሚያጽናናን አምላካችን እግዚአብሔር ብቻ ነውና በእርሱና በእኛ መካከል ሌላ ነገር ሊገባ አያስፈልገውም። የመጀመሪያውን ቦታ ጌታ ብቻ ሊወስድ ይገባል።» በማለት ይህን ምሳሌ ተጠቀመ።

አዲስ የተጋቡ ባልና ሚስት አንድ ቀን እርስ በርሳቸው እንዲህ ተባባሉ። ሚስት «አሁን አንተ ተከፍተህ ከውጭ ብትመጣ ወይም እኔ ተከፍቼ ከውጭ ብመጣ እርስ በርሳችን መጽናናት አለብን። ግን በምን እናውቃለን? ስለዚህ አንድ ምልክት እናድርግ» አለችው። ባልም «ጥሩ አሳብ ነው። እኔም የአንቺን ደስታ እንጂ ከፋ አልወድምና ላጽናናሽ እፈልጋለሁ። ለዚህም የሚሆን ምልክት አለኝ ይኸውም የተከፋ ሰው ስፒል በኮቱ ኪሴታ ላይ ዘቅዝቆ በመሰካት ምልክት ይሰጣል፥ እኛም በዚህ እናውቃለን» አላትና ተስማሙ። በቀጣዩ ቀን እርሷ ከአለቃዋ ጋር ተጋጨችና አዝና ስፒል ዘቅዝቃ መጣች። ባልም መከፋቷን አውቆ በእግዚአብሔር ቃል አበረታታት፥ አጽናናት። በቀጣዩ ሳምንት እርሱ እንደዚሁ ስፒል ዘቅዝቆ መጣ፥ እርሷ ደግሞ በእግዚአብሔር ቃል አጽናናችውና ጸለየችለት። እንዲህ እንዲያ እያሉ ሲቀጥሉ አንድ ቀን ግን አንድ አዲስ ነገር ተፈጠረ። በአንድ ቀን ሁለቱም ተከፉና ሁለቱም እኩል ስፒል ዘቅዝቀው መጡ። በዚህ ጊዜ ማን ያጽናና? በዚህ ጊዜ የሚያጽናናው እግዚአብሔር ብቻ ነው።

«. . . እንደ እግዚአብሔር ያለ ማንም የለም» (ዘዳግም 33፥26)።

አዎ እውነት ነው እንደ ጥላ የመዘዋወር ባሕሪ የሌለው፥ የማይለወጥና የማይከዳ፥ ከሁሉ በላይ የሆነ እውነተኛ ወዳጅና አምላክ እግዚአብሔር ነው። በቀሪው ዘመናችን ሁሉ ከማንም በላይ በሆነው አባታዊ መጽናናቱና ምክሩ ውስጥ እንድንኖር የእስራኤል ፈጣሪ ቅዱስ እግዚአብሔር ያግዘን። አሜን!

ማዳበሪያውና ጨዉ

ሰባኪው «በዚህ ምድር ላይ ትልቅ ሀብት ሊኖረን ይችል ይሆናል፤ ዝናችንም በዓለም የታወቀ ይሆናል። በዚህ ሁሉ ግን ክርስቶስ ከሌለን ከንቱዎች ነን፤ ምክንያቱም ሀብትም፥ ዝናም ክብርም፥ በዚህ ይቀራሉ። ክርስቶስ ግን የዘላለም ነው። ዛሬ የምንመካበት ትልቁ ሀብታችን ብርና ወርቅ ሳይሆን ጌታ ኢየሱስ ብቻ መሆን አለበት።» የሚለውን ትምህርቱን ለአድማጮቹ ለማስገንዘብ ይህንን ምሳሌ ተጠቀመ።

«አንድ ማዳበሪያ በመነገድ የታወቀ ሀብታም ሰው ነበር። አንድ ወቅት ላይ ግን ድርጅቱ በእሳት ወደመ። ሰውዬም ከዚህ የተነሣ አበደና በከተማ መዞር ጀመረ እና አንድ ወንጌላዊ አገኘውና ጸለየለት። ስለ ጌታም መሰከረለትና አእምሮውም ልቡም ተፈወሰ፥ ልብስ ለብሶ ጌታን በደህና መከተል ጀመረ። እንደገና ከጥቂት ዓመታት በኋላ የሚከታተለውን ወንጌላዊ ጨው መነገድ እንዳለበት አማከረውና ከአንዳንድ ወገኖቹ ተበድሮ የጨው ንግድ ጀመረ፥ ተሳካለትም። ዕዳውንም ከፍሎ ከጨረሰ በኋላ እንደገና አንድ ቀን የውኃ ሙላት መጣና የጨዉን መጋዘን ባዶ አስቀረው። በዚህ ጊዜ ይህንን አደጋ ወንጌላዊው ሰማ፥ እንዲህም አለ «ባቃ ባለፈው ማዳበሪያው በእሳት ሲበላ አብዶ ነበር፥ አሁን ራሱን ይሰቅላል፤ ለማንኛውም ቶሎ ልሂድና ልየው!» ብሎ ሲሄድ፥ ሳያብድና ራሱን ሳይገድል፥ ነገር ግን ልብሱን እንደለበሰ የመጋዘኑ ትንሽ የውስጥ ቢሮ ውስጥ ቁጭ ብሎ መጽሐፍ ቅዱሱን ያነባል። ወንጌላዊው አንኳኩቶ ከገባ በኋላ «ደህና ነህ ወይ?» እያለ ወተወተው። እርሱም «አዎን ደህና ነኝ፥ ማዳበሪያውን እሳት በላው፥ ጨዉንም ውኃ ወሰደው፤ ኢየሱስ ግን ከእኔ ጋር አለ።» አለው።

«በላይ ያለውን አስቡ እንጂ በምድር ያለውን አይደለም።» (ቆላ. 3፡2)።

አዎ፥ ትልቁ የሰው ልጅ ሀብት ብልና ዝገት የማይበላው፥ የማይከዳና የማይጠፋ ክርስቶስ ብቻ ነውና ቀሪውን ሕይወታችንን ከእርሱ ጋር በእርሱ ጉያ ሆነን እንድናሳልፍ መድኃኒዓለም ይርዳን። አሜን!

ጭስ ማውጫ

ሰባኪው በቤተ ክርስቲያን ለተሰበሰቡ ምእመናን ሁሉ «በሙሉ ልባችን ለእግዚአብሔር የተሰጠ ኑሮ መኖር አለብን። ክርስትና የምር ነው፤ የልብም ነው እንጂ የአፍ ብቻ አይደለም። ከአፋችን ይልቅ ሕይወታችን የእግዚአብሔርን ማንነት መመስከር አለበት። ይህ እንዲሆን ሰዎችን ፈርተን ሳይሆን እግዚአብሔርን ፈርተንና አክብረን መመላለስ አለብን።» የሚለውን ስብከታቸውን ለአዳማጮቻቸው ለማስገንዘብ የሚከተለውን ምሳሌ ተጠቀሙ!

አንድ በቤተ ክርስቲያን ሌላ፥ በውጭ ደግሞ ሌላ ሕይወት ያለው ሰው ነበረ። አንድ ቀን ማንም አያየኝም ብሎ በገመተው መንገድ ላይ ሲጋራ እያጨሰ ሲሄድ ድንገት የቤተ ክርስቲያኑን መጋቢ ከፊቱ ሲመጣ ያየዋል። አሁን ሲጋራውንም ለማጥፋት ጊዜ አላገኘምና ከድንጋጤው የተነሣ እንዳለ ኪሱ ውስጥ ከተተውና መጋቢውን ተገናኘ፥ ጨበጠው፥ ሰላምታውንም አኸጎደጎደ። «እንደምን አሉ? እኔ ደህና ነኝ። ጌታ ይባረክ። ኢየሱስ ጌታ ነው። ሃሌ ሉያ አሜን. . .» እያለ። በዚህ ጊዜ ሲጋራው ኪሱ ውስጥ ሥራውን ቀጠለና ኮቱ መጨስ ጀመረ። መጋቢውም «አንተ ደህና ነኝ፥ ጌታ ይባረክ፥ ሃሌሉያ እያልክ በአፍህ ደኅንነትህን ታውጃለህ፥ ነገር ግን ይህ ከጎንህ የሚወጣው ጭስ ምንድን ነው? እግዚአብሔር ለሰው ልጅ ሲጋራ ማጨስ የሚያስፈልገው ቢሆን ኖሮ ገና ከመጀመሪያው አዳምን ሲፈጥር ጭስ ማውጫም ጨምሮ ይሠራለት ነበር። ልክ አይደለህም።» ብሎ ገሠጸው።

«እግዚአብሔር ሳያልን አለው የእግዚአብሔርን ፈቃድ አድርጌአለሁ ትላለህ ነገር ግን ይህ ከበስተጀርባ የምሰማው ግሳት ምንድን ነው?»

አዎ ወገኖቼ፥ ሕይወታችን የቃል ብቻ ሳይሆን የተግባርም ይሁን። ምስክርነታችንን የሚያጠፋው የአፋችን ቃል በተግባር ስለማይታይ ነውና እንጠንቀቅ። ጌታን ደስ የሚያሰኝ በሰውም በእግዚአብሔርም ዘንድ አንድ ዓይነት የሆነ ሕይወት ይዘን እንድንመላለስ እግዚአብሔር አምላክ ራሱ ይርዳን። አሜን!

በአፍንጫዬ ይውጣ!

ሰባኪው «ዓይናችንን ሁል ጊዜ በጌታ ላይ ብቻ ማድረግ አለብን እንጂ በሰዎች ላይ ብቻ ካደረግን ልንሰናከል እንችላለን፥ ሰዎች እንከን አይታጣባቸውምና። ሰዎችንም አይተን ክርስትና እንደዚህ ከሆነ በአፍንጫዬ ይውጣ ማለት የለብንም። ይልቁንም የእምነታችን ጀማሪና ፈጻሚ የሆነውን ክርስቶስን ተመልክተን ከፊታችን ያለውን ሩጫ በትዕግሥት ልንሮጥ ያስፈልጋል።» የሚለውን ትምህርታቸውን ለማስጨበጥ የሚከተለውን ምሳሌ ተጠቀሙ።

አንድ ሰው ጌታን ካመነ በኋላ ከዘፍጥረት ጀምሮ መጽሐፍ ቅዱስን እንዲያነብ ወንጌላዊው ከተከታተለው በኋላ ይነግረዋል። ሰውዬውም ከዓመት በኋላ ዕብራውያን ምዕራፍ 13፡7 ላይ ይደርስና «መጽሐፍ ቅዱስን ሁለተኛ አላነብም ብሎ ለወንጌላዊው ይነግረዋል።» «ለምን» ሲለው «ከዘፍጥረት–ዕብራውያን 13፡6 ጥሩ ነበር 7 ላይ ግን «ሰዎችን ምሰሉአቸው» ብሎ ያስተምረናልና ሰዎችን መምሰል ስለማልፈልግ አላነብም አለው።» ወንጌላዊውም «ዕብ. 13፡7 ደርሰህ ከሆነ ያቆምከው እባክህ ዕብ. 13፡8ን አንብብና አቁም» አለው። እርሱም እሺ ብሎ ሲያነብ «ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ እስከ ለዘላለምም ያው ነው።» ይላል። በዚህ ጊዜ ሰውዬው እኔ ጥፋተኛ ነኝ የእግዚአብሔር ቃል የሚለውን ሁሉ መታዘዝ ሲገባኝ በተዛባና የሥጋ አስተሳሰብ ውስጥ ወድቄአለሁ ብሎ ንስሐ በመግባት ንባቡን ቀጥሎ ደስ እያለው ዮሐንስ ራእይ ድረስ አንብቦ ጨረሰ።

አዎን፥ የጌታን ቃል በችኮላ ሳናስተውል እያነበብን ከመሰናከል ይልቅ በጥንቃቄ ተረድተን ለተግባር መሰናዳት ይበጃል። ለዚህም ጌታ ይርዳን። አሜን!

እሰይ ፈጀኝ

ሰባኪው የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮችን ሁሉ ሰብስበው የአንድ ቀን ትምህርት ሲሰጡ «የምናመልከውና የምናገለግለው አምላክ እውነተኛ አምላክ ነው። እኛም በእውነትና በጽድቅ ልናገለግለው ይገባል። ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ኃጢአት በእጅና በእግሩ እየገባ ዝም ብለን ማለባበስ የለብንም። እውነትን እንናገር እንጂ ገና ለገና ቀለባችን ይቀራል ወይም ከሰው ጋር እንቀያየማለን ብለን ከእውነት መሸሽ አያስፈልግም።» የሚለውን ትምህርታቸውን ለተማሪዎቻቸው በሚከተለው ምሳሌ አስረግጠው ተናገሩ።

«አንድ ሰው በጠና ታመመና ይፈውሳል የተባለለትን ጠበል ለመጠመቅ ሩቅ አገር ሄደ። እዚያም እንደደረሰ ሰዎች እንዲህ አሉት፥ ይህ ጠበል ይፈውሳል፥ ይፋጃልም፥ የሚፈውስህ በምትጠመቅበት ጊዜ እሰይ የምትል ከሆነ ነው እንጂ ፈጀኝ ፈጀኝ የምትል ከሆነ አይፈውስህም አሉት። በዚህ ጊዜ ሰውዬው ጠበሉ ውስጥ ገባና ሲያየው በጣም ተቸገረ እንዳሉት እሰይ እሰይ እንዳይል ፈጅቶታል (አቃጥሎታል)፥ ፈጀኝ ፈጀኝ እንዳይል አይፈውስህም ብለውታል፤ ስለዚህ ሁሉም እንዳይቀር፥ «እሰይ ፈጀኝ፥ እሰይ ፈጀኝ» አለ።

አዎን ወገኖቼ፥ እኛ የእግዚአብሔር ባሪያዎች እውነቱን እውነት፥ ውሸቱን ውሸት ካላልንና የተሰማን ሌላ ሆኖ ሳለ የምናሰማው ግን ሌላ ከሆነ እግዚአብሔር አይከብርም። ቤተ ክርስቲያንም አትጸዳም። በቀሪው የአገልግሎት ዘመናችን ለእውነት ቆመን ለእውነት እንድንወድቅ ጌታ ይርዳን። አሜን!

«ስለዚህ ውሸትን አስወግዳችሁ፤ እርስ በርሳችን ብልቶች ሆነናልና እያንዳንዳችሁ ከባልንጀሮቻችሁ ጋር እውነትን ተነጋገሩ።»

ኤፌሶን 4፡25

የምተኛው የት ነው?

ሰባኪው «የእግዚአብሔር ሰዎች በየትኛውም ዓለም እንኑር በግልጽነትና መጽሐፍ ቅዱሳዊ ካልሆነ ፍርሃት ነፃ ወጥተን ልንኖርና ልናገለግል ይገባናል፤ እንጂ በይሉኝታ ተይዘን መጎዳትና ሰዎችንም መጉዳት የለብንም።» የሚለውን ትምህርታቸውን ለአድማጮቻቸው ለማስገንዘብ ይህንን ምሳሌ ተናገሩ።

«አንድ የእግዚአብሔር ሰው ጌታውን ለማገልገል ጌታ በከፈተለት በር ተጠቅሞ ወደ ውጭ አገር ሄደ። አንድ ቀን ሲያገለግል ውሎ ማታ ወደሚያርፍበት ሆቴል መጣ። አስተናጋጆቹም የሚያርፍበትን ክፍል አሳዩትና ቁልፉን ሰጡት። እርሱም ክፍሉን ከፍቶ ሲገባ ምንም ዕቃ የሌለበት ባዶ ክፍል ሆኖ አገኘው። በዚህ ጊዜ ሰውየው ራሱን ጠየቀ፥ የት ነው የምተኛው? አልጋ የለም፤ የማርፍበት ወንበር የለም፤ ይህን በመሰለ የሠለጠነ ሀገር ውስጥ እንዴት መሬት እተኛለሁ? መጠየቅ አለብኝ ብሎ መጥሪያ አድርጎ አስተናጋጁን ጠራና «የእኔ ወንድም፥ አልጋ የለ፥ ወንበር የለ የማርፈውና የምተኛው የት ነው?» ቢለው አስተናጋጁ ከየግድግዳው ውስጥ ገብተው የተሰወሩትን ዕቃዎች ሁሉ ጫፍ ጫፋቸውን እያያዘ ሁሉንም ከያሉበት መዞ አወጣቸው። መጨረሻም ላይ፥ «ጌታዬ፥ እርስዎ ብልህና አዋቂ ሰው ነዎት፤ ብዙ ሰዎች መናገር አስፈርቶአቸውና ይሉኝታ ይዟቸው ወለሉ ላይ ተኝተው አድረው ሄደዋል» አላቸውና በሩ ዘግቶላቸው ሄደ።»

«ነገር ግን ኬፋ ወደ አንጾኪያ በመጣ ጊዜ ፊት ለፊት ተቃወምሁት ይፈረድበት ዘንድ ይገባ ነበርና።» (ገላ. 2፡11)

አዎ፥ ያለ ፍርሃትና ይሉኝታ ጌታን አገልግለን ቤተ ክርስቲያንና ራሳችንንም ጠቅመን ቀሪውን ዘመናችንን እንድን ጨርስ ጌታ ይርዳን። አሜን!

አለች አትበላት

ሰባኪው «በሰማይም ሆነ በምድር የሰውን ልጆች የሚያድን ጌታ ብቻ ነው፤ ያለ እርሱ መዳን የለም፤ ከኩነኔ በታች ነን። ልንበላ፥ ልንጠጣ፥ ልንለብስና ልንደሰት እንችላለን፥ ነገር ግን የሞትን ነን ወይም እያለን የሌለን ነን፥ ኢየሱስ ክርስቶስ ጎድሎናልና።» የሚለውን ትምህርታቸውን ለማስጨበጥ ይህን ምሳሌ ተናገሩ።

«አንድ ሰው ባልንጀራውን ሲመክረው «ለምን አታገባም?» ሲለው፥ «አለች የምላት ጥሩ ልጅ አጥቼ ነው።» ይለዋል። በዚህ ጊዜ መካሪው፥ «እጅግ በጣም ጥሩ ልጅ እኛ ሰፈር አለች እርሷን አግባ። ትንሽ ብቻ እግሯ ሽፋፋ ነው፥ አንድ ዓይኗ ጠፍቷል፥ አንድ እጅም የላትም፥ ፀጉሯንም ላሽ በልቶታል፥ አፍንጫም የላት እንጂ ጥሩ ልጅ አለች» ሲለው፥ ድንገት አቋረጠውና «ተወው ተወው፥ ይህችንማ ምን አለች ትላታለህ፥ አለች አትበላት የለችም እንጂ» አለው።

«ልጁ ያለው ሕይወት አለው፤ የእግዚአብሔር ልጅ የሌለው ሕይወት የለውም።» (1ኛ ዮሐ. 5፥12)።

አዎ ቅዱሳን፥ አንዳንድ ጊዜ የሕይወት ውበት ከእኛ ተወስዶብን እኛ አለን እያልን እናወራለን ወይም እናስወራለን እንጂ የለንም። ያለ ክርስቶስ የሞትን ነንና ነፍሳችን ከመለየቷ በፊት የዘላለሙን ዋስትናችንን ጌታችንን ኢየሱስ ክርስቶስን አዳኛችን አድርገን እንድንቀበል ጌታ ይርዳን አሜን።

የቀለበት መንገድ

ሰባኪው «ክርስቶስ የቤተ ክርስቲያን ራስ ነው። አካሉ ደግሞ እኛ የእርሱ መንፈስ ቅዱስ ያለብን ሰዎች ነን። የሰውነት ክፍል ሁሉ በራስ እንደሚመራ ሁሉ እኛም በክርስቶስ ልንመራ ይገባል። ዛሬ ብዙ ሰዎች ሕይወታቸውን ሊያድን ለሚችለው ለክርስቶስ መስጠት ሲገባቸው በተቃራኒው ለሌሎች ነገሮች ሰጥተው ይሆናል። ይህ ግን የእግዚአብሔር ፈቃድ አይደለም።» የሚለውን ትምህርታቸውን ለአድማጮቻቸው ለማስጨበጥ የሚከተለውን ምሳሌ ተጠቀሙ።

አንድ ወንጌላዊ ሰዎች ሕይወታቸውን ለጌታ እንዲሰጡ ወንጌልን በየመንገዱ እየሰበከ በሚዞርበት ጊዜ አንድ የጸጉሩ አቆራረጥ የሚያስገርም ወጣት ልጅ ያገኛል። የጸጉሩን ዙሪያ ክብ አድርጎ ተቆርጧል! የመካከሉ ደግሞ እንደ መስኖ በይ ዓይነት በቀጭኑ ተላጭቶ ለትልቁ መንገድ የሚገብሩ ዓይነት ሆነው ተሠርተዋል። በዚህ ጊዜ ወንጌላዊው ገረመውና «ጸጉርህን እንደዚህ የተሠራኸው ለምንድን ነው? እስቲ ንገረኝ» ሲለው፥ ወጣቱ እንዲህ አለ፥ «ይኸ የምታየው ክቡ የቀለበት መንገድን ይወክላል፥ እነዚህ ቀጫጭኖቹ ደግሞ ለእርሱ የሚገብሩ መንገዶች ናቸው። በሁሉም ሙሰ፥ ቲኮና መርቸዲስ የሚባሉ መኪናዎች ይሄዱበታል» ሲለው፥ ወንጌላዊ ተገረመና ረጋ ባለ ሁኔታ፥ «የእኔ ወንድም ራስህን ለቀለበት መንገድ ለሙሰና ለቲኮ ከምትሰጥ ለክርስቶስ ብትሰጥ ይሻልሃል።» ብሎት ስለ እውነተኛውም ወንጌል ነግሮት ተለያዩ።

«. . . እውነትን በፍቅር እየያዝን በነገር ሁሉ ወደ እርሱ ራስ ወደሚሆን ወደ ክርስቶስ እንደግ።» (ኤፌ. 4:15)።

አዎ ወገኖቼ፥ የዚህ ዓለም መልክና ውበት ሁሉ ጠፊና አላፊ ነውና የሕይወት ሁሉ ራስና መሪ ለሆነው ለዘላለሙ ጌታ ለአምላካችን ነፍሳችንን በእጁ እንድንሰጥ ጌታ በጸጋው ያግዘን። አሜን!

እርሳቸውን ትመስላለች

ሰባኪው «ከማጉረምረም ይልቅ እግዚአብሔርን ልናመሰግነው ይገባናል። ምክንያቱም ያለነው በእርሱ ቸርነት ነውና። ጠበቃችንና አማላጃችን የሆነው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በአብ ቀኝ ሆኖ ሁልጊዜ ባይማልድልንና በእኛና በእግዚአብሔር መካከል ባይገባ ኖሮ፥ እንደኛ በደልና ክፉ ሥራማ ቢሆን ኖሮ እስከ ዛሬ በጠፋን ነበር።» ለሚለው ስብከታቸው የሚከተለውን ምሳሌ ተጠቀሙ።

አንድ ቄስ በፊታቸው ላለው የሰንበት መልእክት ስብከት ለሕዝባቸው ለማቅረብ በቤታቸው ሆነው ዝግጅት እያደረጉ ሳለ ትንሿ ልጃቸው ትረብሻቸው ጀመር። ጀርባቸው ላይ እየወጣች የጻፉበትን ማስታወሻ እየቀደደችና እየጣለች ተይ ተይ በማለት ብዙ ታገሏት። መጨረሻ ላይ ግን በሚያነቡት መጽሐፍ ቅዱስ ላይ የብርጭቆውን ውኃ ብድግ አደረገችና ከለሰችበት። በዚህ ጊዜ በጣም ተበሳጩና ብድግ አድርገው ወደ ሰማይ አንሥተው መሬት ሊያፈርጧት ሲሉ፥ ቀና ብለው መልኳን ሲያዩአት ቁርጥ እርሳቸውን ትመስላለች። በዚህ ጊዜ ልባቸው ራራና ሶፋ ላይ ቀስ ብለው አስቀመጧት።»

«የሞተው፥ ይልቁንም ከሙታን የተነሣው፥ በእግዚአብሔር ቀኝ ያለው፥ ደግሞ ስለ እኛ የሚማልደው ክርስቶስ ኢየሱስ ነው።» (ሮሜ 8፥34)።

አዎ፥ ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር ሊያጠፋን ያስብና ዘወር ብሎ በተቀመጥንበት በቀኙ ሲያይ ኢየሱስን ያየዋል። እኛም ልጁን ስለምንመስል ምሕረትን ያደርግልናል። ይህ ግን የበለጠ እንድንፈራውና እንደ አባትነቱ እንድናከብረው የሚረዳን እንጂ በበደል እንድንቀጥል የሚያደፋፍረን አይደለምና ነቅተን በምስጋና ሕይወት እንድንከተለው ጌታ ይርዳን። አሜን!

ሰላሳ ሚሊዮን

ሰባኪው «እግዚአብሔር ባስቀመጠን በዚህ ምድር ላይ ለእውነት በእውነት ሠርተን፥ እግዚአብሔርን ደስ አሰኝተን፥ ሰዎችንም ጠቅመን ማለፍ አለብን እንጂ ለወንድሜ ይጠቅማል በሚል በከንቱና ረብ በማይሰጥ ነገር ውስጥ መዘፈቅ የለብንም።» ለሚለው ትምህርታቸው ይህንን ምሳሌ እንደሚከተለው ተጠቀሙ።

«አንድ መሥሪያ ቤት ውስጥ በወጣው ክፍት የሥራ ቦታ ማስታወቂያ ዘመዱን ለማስገባት የፈለገው ባለሥልጣን ለዘመዱ እንደሚያመች አድርጎ ጥያቄዎችን አዘጋጀና መጀመሪያ ዘመዱን፥ ቀጥሎ ሌላውን ሰው አስገባና ጥያቄዎቹን ጠየቀ። ለዘመዱ «የኢትዮጵያ ሕዝብ ብዛት ስንት ነው?» የሚለውን ጠየቀ፤ ዘመዱም በጥሩ ሁኔታ መለሰለት፥ አመስግነውና ሸኘው። እንዲወድቅ የሚፈልገውን ሁለተኛውን ሰው ደግሞ አስገባና፥ «ከአንተ በፊት የተወዳደረውን ሰው የኢትዮጵያ ሕዝብ ብዛት ስንት ነው ብዬ ጠይቄው 60 ሚሊዮን ብሎ መልሶልኛል፤ አንተ ደግሞ የእያንዳንዳቸውን ስም ጥራ!» አለውና አሳረፈው።

«ለወገኔ ይጠቅማል በማለት ወይም በከንቱ ውዳሴ ምክንያት አንድ እንኳ አታድርጉ፥ ነገር ግን እያንዳንዱ ባልንጀራው ከራሱ ይልቅ እንዲሻል በትሕትና ይቁጠር፤ እያንዳንዱ ለራሱ የሚጠቅመውን አይመልከት፥ ለባልንጀራው ደግሞ እንጂ።» (ፊልጵ. 2፡3–4)።

አዎን፥ ወገኖቼ፥ ሰው ባያየን እግዚአብሔር ያየናልና የተቀመጥንበትም ወንበር አንድ ቀን ይከዳናልና ግፍ አንሥራበት። እኛ ኢትዮጵያውያን በቀረው ዘመናችን አንተ ትብስ፥ አንቺ ትብሽ ተባብለንና ተሳስበን ሕይወታችንን እንድንፈጽም እግዚአብሔር ይርዳን። አሜን!

ዓለምን አልከድም!

ሰባኪው «እግዚአብሔር እኛን የሰው ልጆችን በዚህ ዓለም ላይ ፈጥሮ ሲያኖር በከፉው ዓለም ደጉን እግዚአብሔርን እያሳየን እንድንኖር እንጂ የጽድቅን ኑሮ ትተን ዓለምንም ወድደን በዓለማዊነት እንድንኖር አይደለምና፤ ዛሬ ዓለምን ከነከፉ ሥራዋ ከደን ወደ እግዚአብሔር ፊታችንን ልንመልስ ይገባል» ለሚለው ትምህርታቸው ይህንን ምሳሌ አቀረቡ።

በአንድ ትልቅ የወንጌል ስብከት በሚካሄድበት ቦታ ብዙ ሰዎች የወንጌሉን የማዳን ጥሪ ሰምተው ንስሐ ለመግባት በሰባኪው አማካይነት ወደ መድረኩ ወደፊት መጡ። ሰባኪውም «እኔ የምለውን ከእኔ ቀጥላችሁ በሉ ብሏቸው ቀጠሉ።» «ሰይጣንን ከድቻለሁ፣ ሥራውን ከድቻለሁ፥ ሥጋዊነትን ከድቻለሁ፥ ዓለምን ከድቻለሁ. . .» ድንገት አንዱ ሰው ከመካከላቸው ደህና ሲሉ ቆይተው ዓለምን ከድቻለሁ የሚለው ጋ ሲደርሱ «አልከድም» አሉ። «ምን ነው?» ተብለው ሲጠየቁ «ዓለምን፣ ዓለም ከፉ ቀን ያወጣችኝ የከፉ ቀን ወዳጄ ናትና አልከድም» አሉ። ለካ ሲጠና ሰውየው «ዓለም» የምትባል የብዙ ዓመት ውሽማ አለቻቸው።

«ሰው ዓለሙን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱን ግን ቢያጎድል ምን ይጠቅመዋል።»

ሰዎች፣ እንታለል በዚህ ዓለም ያለው ሁሉ የሥጋ ምኞት፣ የዓይን አምሮት ነውና እንመለስ። የነፍሳችን አዳኝ የሆነውን ጌታ እንመን፣ ከእርሱም ጋር ተጣብቀንና ተስማምተን ዓለምንና ዓለማዊነትን ከደን በጽድቅ እንድንኖር እግዚአብሔር አምላክ ይርዳን። አሜን!

የፋሲካው በሬ

ስባኪው «በዚህ ምድር ላይ ስንኖር ውለን መግባታችን፥ አድረን ማንጋታችን ሁሉ በእግዚአብሔር ፈቃድ ነውና ምንም ነገር በሕይወታችን ላይ ከማድረጋችን በፊት በእኛ ላይ መልካም ዓላማ ያለውን ጌታችንን ፈቃዱን መጠየቅ አለብን።» ለሚለው ስብከታቸው ይረዳቸው ዘንድ ይህንን ምሳሌ እንደሚከተለው ተጠቀሙ።

«ሁለት ሰዎች የፋሲካ ሰሞን በሬ በግ ሊገዙ ወደ ገበያ ሲሄዱ አንድ አማኝ መንገድ ላይ ያገኛቸውና ሰላምታ ከተለዋወጡ በኋላ ወዴት እንደሚሄዱ ይጠይቃቸዋል። አንደኛው ቀደም ብሎ እግዚአብሔር ቢፈቅድ በግ ልገዛ ነው የምሄደው ሁለተኛውም ሰውዬ በመቀጠል እኔም «በሬ ልገዛ እየሄድኩ ነው» ይለዋል። በዚህ ጊዜ መንገድ ላይ ያገኛቸው አማኝ «በሬ ልገዛ ነው ብቻ ለምን ትላለህ? እግዚአብሔር ቢፈቅድ፥ በሬ ልገዛ ነው ለምን አትልም? ያለ እርሱ ፈቃድ ምንም ማድረግ አንችልም» ባለው ጊዜ በስጨት አለና፥ «እናንተ ደግሞ ታበዙታላችሁ። ምንድን ነው ይኸ ሁሉ ጭንቀት? 500 ብር በኪሴ ይዣለሁ፥ በሬ ገበያ ይጠብቀኛል፥ ሄጄ ብቻ መግዛት ነው» ብሎት ጥሎት ይሄዳል። ነገር ግን እንዳሰበው ሳይሆን መንገዱ ላይ ወንበዴዎች ጠብቀው ዘርፈውና እንክት አድርገው ደብድበው ይለቁታል። በሬውንም ሳይገዛ እያነከሰ ሲመለስ ያው አማኝ ሰውዬ ያገኘውና «ምን ሆንክ? ወዴት እየሄድክ ነው?» ቢለው፥ «እግዚአብሔር ቢፈቅድ ወደ ቤቴ እየሄድኩ ነው» አለው ይባላል።

«ያለ እርሱ ፈቃድ የበላ ደስ ብሎትም ተድላን የቀመሰ ማን ነው? (መክ. 2፡25)

አዎ ወገኖቼ ሆይ፥ ሁሉ ነገር ቢኖረንም ያለ ጌታ ፈቃድ ምንም የማድረግ አቅም የለንምና በሕይወታችን የእርሱን ፈቃድ እንድናስቀድም አምላክ ይርዳን። አሜን!

ወ/ሪት ብርጭቆ

ሰባኪው «ባሕሪው ሁልጊዜ የማይለዋወጠውን አምላክ እግዚአብሔርን እያየን በዚህ ምድር ላይ ካልኖርን፥ ልባችንንና ዓይናችንን በሰው ላይ ካደረግን እንጎዳለን፥ እንሰበራለን፤ ሰው በባሕሪው ተለዋዋጭ ነው። ነገር ግን የተቀጠቀጠ ሸንበቆን የማይሰብረውን፥ የሚጤስን ጧፍ የማያጠፋውን የደካሞችን ወዳጅ እግዚአብሔር እንመልከት።» የሚለውን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ስብከታቸውን ለአድማጮቻቸው በሚገባ ለማስጨበጥ ሲሉ የሚከተለውን ምሳሌ ተናገሩ።

«በአንድ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የምትገኝ አንዲት ወጣት ነበረች። ታዲያ ሁልጊዜ ዓይኖቿ ከጌታ ይልቅ ወደ ሰዎች ይመለከታሉ ወይም ሰውን ታስቀድማለች። ከዚህም የተነሣ ኀዘንም ደስታም ይደርስባት ነበር። ቶሎ ሮጣ ወደ ሰው ነው የምትሄደው። «ከዚህም የተነሣ ሰውን እንዳሰበችው ሆኖ ስለማታገኘው ትጎዳለች። እና ሁልጊዜ ቋንቋዋ፥ «እከሌ እንደዚህ ብላ በመናገር ሰበረችኝ፤ እከሌ ሰበረኝ። እነእከሌም በኅብረት ሆነው ሰበሩኝ።» በዚያ ቤተ ክርስቲያን «መሰበር» በሚል ጉዳይ ነው የምትታወቀው። ታዲያ ይኽ «ሰበረኝ» «ሰበረችኝ» ያሰለቻቸው ሰዎች «ወ/ሪት ብርጭቆ» ብለው ስም አወጡላት።

አዎ ቅዱሳን፥ የተሰበረውን የሚጠግነውንና የወደቀውን የሚያነሣውን ጌታን እንመልከትና በእርሱ እንታመን እንጂ፥ ዓይኖቻችን በሰዎች ላይ ካደረግን እንጎዳለንና እንጠንቀቅ። ከዚህ ዓይነትም አካሄድ እግዚአብሔር ያድነን። አሜን!

«ትመልስልኛለህና በመከራዬ ቀን ወደ አንተ እጠራለሁ።» [መዝ. (86)፥7]።

አባዬ በላኸው!

ሰባኪው «ሰዎች በአብዛኛው ከአባታችን ከእግዚአብሔር ጋር የምንጣላው በሆድ ነውና እንዴት እንደምንበላና እንዴት እንደምንጠጣ እንጠንቀቅ። ጌታ በፈቃዱ የወሰነልን ይበቃናልና የማይገባንን በልተን ስንጣላ እንዳንገኝ። አዳምና ሔዋን፥ ያዕቆብና ኤሳው፥ እስራኤልና እግዚአብሔር፥ ደቀ መዛሙርትና ጌታ ኢየሱስ፥ በአብዛኛው ሁልጊዜ የሚጣሉበት ዋናው ምክንያት ሆድ ነበረ። ዛሬም እኛ ልናስብ ይገባል።» ለሚለው ትምህርታቸው የሚከተለውን ምሳሌ ተጠቀሙ።

በአንድ ቤተ ክርስቲያን የቅዱስ ቁርባን ሥርዓት እየተካሄደ ነው። ሕዝቡ በአንድ እጁ የጌታን ሥጋ የሚወክለውን ኅብስቱን ይዟል፥ በሌላ እጁ ደግሞ የጌታን ደም የሚወክለውን ወይኑን ይዟል፤ ሰባኪውም «የጌታን ሥቃይ፥ ሞትና ትንሣኤ የሚያሳስበንን ይህንን ቅዱስ ሥርዓት ስንወስድ ሳይገባን እንዳይሆን ራሳችንን እንመርምር፥ የተጣላን ካለን ይቅር እንባባል» እያሉ ተናገሩ። በዚህ መሀል አንዲት ትንሽ ልጅ ከጉባኤው መሐል አባቷን ፈለገችና አገኘችው፤ ሄደችና ከእግሮቹ መሀል ገብታ ወደ ጆሮው ጠጋ ብላ፥ «አባዬ፥ እነዚህን በሁለቱም እጆችህ የያዝካቸውን የሚበሉ ነገሮች እፈልጋቸዋለሁና ሰው ዓይኑን ሳይገልጥ ስጠኝና ልብላቸው!» አለችው። አባትም «ይህ ለአንቺ አይገባም፥ ከቤታችን ሌላ ነገር እሰጥሻለሁ» ቢላትም ጥያቄዋን ቀጠለች። ፕሮግራሙን የሚመሩትም ቄስ ድምፃቸውን ከፍ አድርገው «አሁን ሁላችንም በአንድነት ሁለቱንም እንወስዳለን!» ሲሉ ዓይኗ እያየ አባቷ ሳይሰጣት ሁለቱንም በአንድነት በላቸው። በዚህ ጊዜ በጣም ተበሳጭታ ወደ አባቷ ጆሮ ጠጋ አለችና «አባዬ በላኸው!» ብላ ጮኸችበት። ከቤተ ክርስቲያን ጀምሮ እስከ ቤት ድረስ አኮረፈች። አባትና ልጅ በሆድ ተጣሉ።

«. . . ከእርሱ እንዳትበላ ካዘዝሁህ ዛፍም በልተሃልና ምድር ከአንተ የተነሣ የተረገመች ትሁን!» (ዘፍ. 3፡17)።

አዎ፥ የማይገባንን በልተን ዛሬም እርግማን በራሳችን ላይ እንዳናመጣ ጌታ ይርዳን። አሜን!

ዓለም ሁሉ ገምቷል ለካ!

ሰባኪው ዛሬ ሰዎች «የዚህ ሁሉ በደል ምክንያት እኔ ነኝና እኔን ይቅር በሉኝ፥ እኔን ማሩኝ!» ብለው ከመቅረብ ይልቅ ወደ ሌላው ማሳበብን ይመርጣሉ። የቤተሰባችን በረከት መጥፋት ምክንያት እከሌ ነው። የቤተ ክርስቲያናችን ፈውስ መጥፋት ምክንያቶቹ እነእከሌ ናቸው። የአገራችንም በዚህ ሁሉ ችግር ማለፍ ምክንያቶቹ አሁንም እነእከሌ ናቸው እንጂ ለዚህ ሁሉ ምክንያት እኔ ነኝ ብሎ የሚቀርብ ሰው የለም። ይህ ደግሞ ከአባታችን ከአዳም የወረስነው ነው። «አትብላ ካልኩህ በላህ ወይ?» ብሎ እግዚአብሔር ሲጠይቀው «አዎን» በልቻለሁና ይቅር በለኝ!» ማለት ሲገባው፥ «ከእኔ ጋር እንድትሆን የሰጠኸኝ ሴት እርሷ ከዛፉ ሰጠችኝና በላሁ» ብሎ ጥፋቱን ሔዋንን ሰጪ ወደ ሆነው ወደ እግዚአብሔርም ወደ ሔዋንም አዞረ። ከዚህም የተነሣ ምድር ተረገመች። እኛና ምድራችን፥ እንድንባረክና እንድናድግ፥ ራሳችንን በእግዚአብሔር ፊት ገልጠን እናቅርብ።» ለሚለው ትምህርታቸው የሚከተለውን ምሳሌ ተናገሩ።

«አንድ ረጅም ጺም ያለው ሰው ነበር። ታዲያ ሁልጊዜ ጺሙን አጥቦ ስለማያጸዳው የሚበላውና የሚጠጣው የምግብ ፍርፋሪ ሁሉ ጺሙ ውስጥ እየገባ ከመቆየቱ የተነሣ ጺሙ እየከረፋ መጣ። ይህንን ግን ራሱም አላወቀውምና፤ አንድ ቀን ቤት ሲገባ ሸተተው፥ ወደ መኝታ ቤቱም ሲገባ ያ ሽታ ሸተተው። ወደ ውጭም ቢወጣ ያው ዓይነት ሽታ ሸተተው፥ በዚህ ጊዜ እንዲህ አለ «ዓለሙ ሁሉ ገምቷል ለካ!»

አዎን፥ ምናልባት ለዓለም ሁሉ ኃጢአት መዘፈቅ ምክንያት ራሳችን ልንሆን እንችላለንና፥ «ለዚህ ሁሉ መመሰቃቀል እኔ ነኝና ምክንያቱ ይቅር በለኝ!» ብንል ጌታ ይምረናል። እኛንና አገራችንንም ይፈውሳል። ይህንን እንድናደርግ አምላክ ይርዳን። አሜን!

«እርሱም፦ ይህ ታላቅ ማዕበል በእኔ ምክንያት እንዳገኛችሁ አውቃለሁና አንሥታችሁ ወደ ባሕር ጣሉኝ፥ ባሕሩም ጸጥ ይልላችኋል አላቸው።» (ዮናስ 1፥12)

የአይጥ መርዝ

ሰባኪው «እዚህ ከተሰበሰብነው ውስጥ አንድም ሰው በዚህ ምድር ሲኖር ሀብታም እንጂ ድሀ እንዲሆን አይፈልግም። ከዚህ የተነሣ ሁሉ ሰው ሀብታም ለመሆን ይጥራል። አንዳንዱ ተግቶ ስለማይሠራና ስለማይባረክ ድህነቱን ይዞ ይቀጥላል። አንዳንዱ ደግሞ በተቃራኒው ለሥራ በመትጋትና በንጽሕና ሲመላለስ ያለው እየተባረከ፥ ካለው ላይ እየጨመረ እግዚአብሔር ሀብታም ያደርገዋል። አንዳንዱ ደግሞ ሀብታም ለመሆን ከመጓጓቱ የተነሣ በቀናው መንገድ ሀብታም ለመሆን ባይመቸው በጠማማው መንገድ ሀብታም ለመሆን ይሞክራል። ይህም በጉቦ፥ ፍርድን በማጣመም፥ ነጋዴ ከሆነ በበርበሬ ላይ የሸክላ አፈርን፥ በቅቤ ላይ ሙዝን በመጨመር፥ እነዚህን በመሳሰሉት የሐሰት መንገዶች ነው፤ ይህ ግን ተገቢ አይደለም። እንዲህ በማድረግ የሚመጣ ብልጽግና በአፍንጫችን ይውጣ!» ለሚለው ትምህርት ይህንን ምሳሌ ተጠቀሙ።

አንድ ገበሬ ከመድኃኒት ቤት ለራሱ የሚሆን መድኃኒት እና የአይጥ መርዝ ሲገዛ የጤና ባለሙያው እንዳይቀላቀልበት በመፍራት በቀኝ እጁ የራሱን መድኃኒት፥ በግራ እጁ የአይጡን መርዝ አስያዘውና «የእኔ አይጥ፥ እያልክ ወደ ቤትህ ሂድ!» ይለዋል። እርሱም እባክህን ይህስ አይጠፋኝም ብሎ የዶክተሩን ትእዛዝ በትክክል ሳያጤን መንገዱን ሁሉ «የእኔ አይጥ፥ የእኔ አይጥ» እያለ እጁን እያነሣ የንግግር ፍጥነቱን በመጨመር ዶክተሩ እንዳዘዘው ሳይሆን እጁን አዟዟረው፤ በመጨረሻም ቤቱ ሲደርስ ተደበላለቀበትና የአይጡን ለራሱ፥ የራሱን ለአይጥ አድርጎት አረፈው።

ወገኖቼ፥ በሕይወት ጉዞ ላይ የእኛን ሀብትና የከፋውን ድርሻ ካለወቅን ውጤቱ የከፋ ነውና ከቃሉ መመሪያ መውጣት የለብንም። ሀብታምም ድሀም የሚያደርገው እግዚአብሔር ነውና ለመበልጸግ የምናደርገውን የከፋ ፍጥነት የተሞላበት እርምጃ እንድናስወግድ ጌታ ይርዳን። አሜን!

«እግዚአብሔርን ከመፍራት ጋር ያለ ጥቂት ነገር ሁከት ካለበት ከብዙ መዝገብ ይሻላል።» (ምሳሌ 15፡16)።

እግዚአብሔር የቱን ያክላል?

ሰባኪው «እግዚአብሔር የተለያዩ የጸጋ ስጦታዎችን ወይም ችሎታዎችን የሰጠን ክብሩን ለእርሱ እንድንሰጥ እንጂ ለእኛ እንድንወስድ አይደለም። እንዲያውም እግዚአብሔር በአገልግሎታችንና በሕይወታችን ሁሉ መሳካትን ሰጥቶ ሲባርከን ወይም ሲያሳድገን እኛነታችንን ደብቀን እርሱን ማሳየት አለብን። ዛሬ ዛሬ ግን በተቃራኒው አንዳንድ አገልጋዮች ከእግዚአብሔር ይልቅ ራሳቸውን ማሳየት ጀምረዋል። ሕዝቡም «እንዴት ዓይነት ሰባኪ ነው ቃሉን ይገልጠዋል፥ እንዴት ዓይነት ዘማሪ ነው ያንቆረቁረዋል።» ብለው እንዲያሞጋግሷቸው በሩን ከፍተዋል። ይህ ግን ለጥፋት እንጂ ለልማት አይደለምና ከእንግዲህ እኛን ሳይሆን በእኛ የሠራውንና የሚሠራውን የጸጋውን ባለቤት እግዚአብሔርን እናሳይ! ራሳችንን ግን እንሰውር።» ለሚለው ትምህርታቸው ይህንን ምሳሌ ተጠቀሙ።

ቄሱ «እግዚአብሔር ትልቅ ነው። ከአእምሮአችንም በላይ ነው። እኛም የሰው ልጆች በዚህ በትልቁ ጌታ ታምነንና ተደግፈን ብንኖር የሚያስደነግጠን።» የለም እያሉ ካስተማሩ በኋላ ጉባኤው አልቆ ሲበተን ከጉባኤው መሀል ከእናቱ ጋር ቁጭ ብሎ ሲሰማቸው የነበረው ትንሽ ልጃቸው እንዲህ ሲል ይጠይቃቸዋል፥ «አባባ ቅድም እግዚአብሔር ትልቅ ነው፥ እያልክ ስታስተምር ሰምቻለሁ፥ እስቲ አሳየኝ እግዚአብሔር የቱን ያክላል?» ቄሱም የሚያስረዱበት ቢያጡ ፊት ለፊታቸው ያለውን ረጅምና ትልቅ ሕንፃ እያመለከቱ «እግዚአብሔር ይህን ትልቅ ሕንፃ ያክላል።» ቢሉት ልጁም መለሰና «ይህንን ትልቅ ሕንፃ የሚያክለው እግዚአብሔር በሰው ውስጥ ካደረማ፥ ሰው አይታይም ማለት ነዋ!» ብሎ ደመደመ።

አዎ፥ ትልቁ እግዚአብሔር ብቻ በእኛ ሕይወት ከፍ ብሎ ይታይ፥ እኛ ግን እንሰወር ! ይህ እግዚአብሔርን ያስደስተዋልና። ለዚህም ጌታ ይርዳን። አሜን!

«. . . የማንጠቅም ባሪያዎች ነን፥ ልናደርገው የሚገባንን አድርገናል በሉ።» (ሉቃ. 17፥10)።

ክፍል አምስት

እግዚአብሔርን ስለሚያስከብር ሥራ

ምን አለበት ባትጮኹብኝ?

ሰባኪው «ሴቶች በቤትም ሆነ በውጭ በትጋትና በታማኝነት እግዚአብሔርንም በመፍራት እንደ እግዚአብሔር ቃል መሥራትና ማገልገል አለባቸው እንጂ ሰነፍ መሆን የለባቸውም።» የሚለውን ትምህርታቸውን ለአድማጮቻቸው ለማስጨበጥ ፈልገው የሚከተለውን ምሳሌ ተጠቀሙ።

ከተጋቡ ስድስት ወር አለፉቸው፤ ስድስት ወር ሙሉ ተከታትሷታል። ሁልጊዜ የምትነሣው ሰው ሁሉ ወደ ተግባሩ ከተሰማራ በኋላ አርፍዳ ነው። ጠዋት ጠዋት ቁርስ የምትሠራው እርሷ ሳትሆን እናቱ ናቸው። ይህ ነገር ባልየውን ከበደውና ከእናቱ ጋር ተማከረ። «እማዬ፥ እስቲ ነገ ጠዋት አንቺ ቤቱን ልትጠርጊ ስትነሺ እኔ እጠርጋለሁ ልበልና ሁካታ እንፍጠር፤ ምናልባት በዚህ ጊዜ ሰምታና አፍራ ተነሥታ ሁለታችሁም ተዉት እኔ እጠርጋለሁ ትል ይሆናል» ተባባሉ። ሲነጋም እንደተማከሩት «ልጥረግ፥ አትጠርግም» በማለት ሁካታ ሲፈጥሩ ነቃችና ከራሷ ቀና ብላ አልጋዋ ላይ እንዳለች፥ «ምንአለበት ባትጮኹብኝ? ለምን በተራ በተራ አትሠሩም?» ብላ አምቧረቀችባቸው። የገመቱት ቀርቶ ያልገመቱት ሆነባቸው ይባላል።

«ልባም ሴትን ማን ሊያገኛት ይችላል? ዋጋዋ ከቀይ ዕንቁ እጅግ ይበልጣል።» (ምሳ. 31፥10)።

ወገኖቼ፥ በተሰማራንበት ቦታና ኃላፊነት ሁሉ በትጋት እንድንሠራ ጌታ ይወዳልና ስንፍናንና እንቅልፍን አስወግደን ለቤታችንና ለአገራችን እንድንሮጥ እግዚአብሔር ራሱ በጸጋው ይደግፈን። አሜን!

የዕለት ጉርሷን አጣች

ሰባኪው «እኛ የዛሬ ነን፥ ለነገ መጨነቅ የለብንም፥ ነገ ለራሱ ይጨነቃልና። ዛሬ ግን ለእኛ ተሰጥቷልና ተግተን መሥራትና ባለን ረክተን መኖር አለብን።» የሚለውን አስፈላጊ ትምህርት ለማስተማር ይህንን ምሳሌ እንደ መግቢያ አድርገው ተናገሩ።

«አንዲት ወጣት፥ በራሷ ላይ በትንሽ ገንቦ ወተት እየተሸከመች ከገጠር ወደ ከተማ በማመላለስ ትሸጥና ራሷንና ቤተሰቧን ታስተዳድር ነበር። አንድ ቀን እንደተለመደው ወደ ከተማ ለመሸጥ በራሷ ተሸክማ ስትሄድ በመንገድ ላይ እንዲህ እያለች ስለ ነገው ማሰብ ጀመረች። ይህንን ወተት እያመላለስኩ እሸጥና ብዙ ገንዘብ አጠራቅሜ ወደ ከተማ እገባለሁ፥ ቤት እሠራለሁ፥ መኪና እገዛለሁ፥ የአንድ ትልቅ ድርጅት ኃላፊም እሆናለሁ። ይታየኛል ጠዋት ወደ ሥራ ስገባ የማስተዳድራቸው ሠራተኞች ሁሉ ዝቅ ብለው ሲሰግዱልኝ ብላ ጎንበስ ስትል የያዘችው ገንቦ ከራስዋ ላይ ወድቆ ተከሰከሰ። በዚያም ቀን ገዝታ የምትመገበውን የዕለት ጉርሷን አጣች።

እዎን፥ ከልክ ባለፈ የነገ እንዲህ እሆናለሁ ምኞትና ከንቱ መጎምጀት ውስጥ ገብተን የዛሬን ኑሮአችንን እንዳናበላሸው ዛሬን በደስታና በእርካታ እንኑረው። አምላክ በጸጋው ይደግፈን። አሜን!

አጥር ገፊው

ሰባኪው «ማንም ክፉ ቢያደርግባችሁ መልሳችሁ ክፉ አታድርጉ። ይልቁንም በጎ በማድረግ ለእግዚአብሔር አሳልፋችሁ እየሰጣችሁ በቀና መንፈስ ብትመላለሱ እግዚአብሔር በጠላታችሁ ላይ ድል እንድትቀዳጁ በማድረግ ታሪካችሁን ይለውጣል።» የሚለውን ወርቃማና የተባረከ ትምህርት ለማስረዳት የሚከተለውን ምሳሌ ተናገረ።

አንድ አጥር የሚገፋ ጎረቤት ያላቸው አማኝ ሰው ነበሩ። ሰውየው ሥራው የክፍለ አገር ሾፌር ነውና ሁልጊዜ ከስድስት ወራት በኋላ ሲመጣ አጥሩን ይገፋል። አማኙም ይህን ሲያዩ እንዲህ እያሉ ይጸልያሉ፣ «አባክህ ለዚህ ሰውዬ አእምሮ ስጠው! ከዚህ ክፉ ሥራው መልሰው! ከሁሉም በላይ አንተን እንዲያውቅህ እርዳው ይላሉ።» እርሱም ከክፍለ አገር ሲመጣ ሌላ አዲስ አጥር ያጥራል። እንዲህ እያደረገ ወደ አማኙ ቤት ለመግባት የሚቻለው በጎን ሆኖ በጭንቀት በመሄድ ብቻ ሆነ። እርሳቸውም ጸሎታቸውን ቀጠሉ። እግዚአብሔርም አንድ ቀን በዚያ ክፍለ አገር ተገናኘውና ጌታን አወቀው፣ ከክፉ ሥራውም ንስሐ ገባ፣ ወደ አእምሮውም ተመለሰና እንዲህ አለ፣ «ጎረቤቴን በድያለሁ። አሁን ስመለስ አጥሩን ወደ በታው እመልሳለሁ፣ ጎረቤቴንም ይቅርታ እጠይቃለሁ። በመካከልም በር አወጣና ቡና እንጠጣለን።» አለ አደረገውም። ከዚያ ከ5 እና ከ6 ወር በኋላ ክፍለ አገር ሲመጣ ለጎረቤቱ መቶ ኪሎ ጤፍና አንድ ጆንያ ከሰል አምጥቶ በረንዳ ላይ ቁጭ አደረገ። አማኙ ከሥራ ሲመጡ ይህን ባዩ ጊዜ «ጎረቤቱ መጥቷል፣ ይኸው ምልክቱ፣ ጥሩትና ጌታን እናመስግን» አሉ። ድሮ ጎረቤታቸው መምጣቱ የሚታወቀው አጥር በመግፋቱ ነበር! አሁን ግን በተቃራኒው። አዎ፣ እግዚአብሔር ታሪክ ይለውጣል።

«ለማንም ስለ ክፉ ፈንታ ክፉን አትመልሱ! በሰው ሁሉ ፊት መልካም የሆነውን አስቡ። (ሮሜ 12፡17)።

አዎ፣ በቀል የእኔ ነው እኔ ብድራትን እመልሳለሁ ብሏልና ጌታ! በሚያልፈውና በሚጠፋው ዓለም ሳንወሰድ ክፉውን በመልካም እያሸነፍን ለጌታ ክብር እንድናልፍ እግዚአብሔር ይርዳን። አሜን!

ዶክተሩ በተወለዱ በአራት ዓመታቸው ሞቱ

ሰባኪው «እግዚአብሔር በዚህ ተዳደር፥ ይህን እስከ ዕድሜህ መጨረሻ ድረስ ሥራው ብሎ በሰጠን በማንኛውም የሥራ መስክ ከልባችን ተግተንና የምንችለውን ሁሉ አድርገን አንድ ቁም ነገር ሠርተን ማለፍ አለብን።» ለሚለው ትምህርታቸው ይህንን ምሳሌ እንደሚከተለው ተጠቀሙ።

«አንድ ሰው ውጭ አገር ሄዶ ከተማውን እየተዘዋወረ ሲጎበኝ ድንገት በተለያዩ የእምነ በረዶች ሐውልት የታነጹ የመቃብር ስፍራዎችን ይመለከታል። ወደ ግቢ ውስጥም ገብቶ ጉብኝት ሲያደርግ በየሐውልቱ ላይ ባለው የሟች ፎቶግራፍ ግርጌ የሚያነበው ነገር ገረመው። ዶክተሩ እከሌ በተወለዱ በአራት ዓመታቸው ሞቱ። ኢንጂነር እከሌ በተወለዱ በ አምስት ዓመታቸው ሞቱ።» በዚህ ጊዜ እዚያው አካባቢው ያለውን የአገሩን ተወላጅ ይጠይቃል። «እንዴት ነው ይህ ነገር የዚህ አገር ሰው ሳይወለድ በፊት ነው እንዴ የሚማረው?» ብሎ በጠየቀ ጊዜ፥ «አይደለም እዚህ አገር ሰው ሲሞት መቃብሩ ላይ የሚጻፍለት በምድር ላይ የኖረበት ዘመኑ ሁሉ ሳይሆን፥ በሙያው ለአገሪቱ ቁም ነገር የሠራበት ብቻ ነው። ለምሳሌ፥ እኚህ ፕሮፌሰር ሰባት ዓመት፥ ዶክተሩና ኢንጂነሩ ደግሞ አራትና አምስት ዓመት ነው ያገለገሉት።» ቢለው። አሰብ አደረገና «ታዲያ አሁን እኔ ብሞት ምን ተብሎ ነው የሚጻፍልኝ?» አለ። «ለአገርዎት ምንም ቁም ነገር አልሠሩም ወይ?» አለው። «ምንም አልሠራሁም» አለው። «የእርስዎ ቀላል ነው፥ አቶ እከሌ ወዲያው እንደተወለዱ ወዲያው ሞቱ ይባልልዎታል» አለው።

«. . . መልካም ሥራን ለመሥራት አትታክቱ» (2ኛ ተሰ. 3፥13)።

ወገኖቼ፥ እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝና አገራችንን የሚጠቅም አንድ ቁም ነገር በተሰማራንበት ሥራ ሁሉ ያለ ስንፍና በትጋት ሠርተን አበርክተን እንድናልፍ ጌታ ይርዳን። አሜን!

ይፍቱ ሥራ

ሰባኪው «እግዚአብሔር የሰጠንን ጊዜ እርሱን ደስ በሚያሰኝና አገርን በሚያለማ ሥራ ላይ እናውለው እንጂ በየመሥሪያ ቤቱና በየመንደሩ እየዞርን አሉባልታ ወሬ ማውራት የለብንም፤ አልተፈቀደልንምና።» ለሚለው ዋና ትምህርታቸው ይህንን ምሳሌ በመጠቀም አድማጮቻቸውን አስገነዘቡ።

«በስድስት ወርና በሰባት ወር አንድ ጊዜ ወደ ቤቱ የሚመጣ የከፍለ አገር ሾፌርነት ሥራ ያለው አማኝ ሰው ነበር፤ በሚመጣበትም ጊዜ ብዙ ቀን ቤት ስለማይታይ አንድና ሁለት ቀን አድሮ ስለሚሄድ፥ አንዳንዴም ከዓመት በላይ ይጠፋ ነበር። በዚህ መካከል ታዲያ ሚስቱ አርግዛ ጎረቤቶች ተመለከቱና ከባሏ ውጭ ነው ያረገዘችው እያሉ የቡና መጠጫ አደረጓት። እርሷ ግን ያረገዘችው ከትክክለኛ ባለቤቷ ነበር። ይህንን ወሬ በሰማች ጊዜ አዘነች፤ ባለቤቷም ሲመጣ አጫወተችው፤ እርሱም ሚስቱን «እኔና አንቺ በእግዚአብሔር ቃል ኪዳን ነውና የተሳሰርነው አይዞሽ አትጨነቂ! ግን ለእነዚህ ለወረኞቹ መታሰቢያ ይሆን ዘንድ የምንወልደው ልጅ ወንድም ሆነ ሴት ስሙን «ይፍቱ ሥራ» ብዬ ዋለሁ። የማይሆን ወሬ እያወሩ ሥራ ከሚፈቱ ሥራቸውን ብቻ ሠርተው ቤተሰቦቻቸውን በደህና ቢመሩ ይሻላቸው ነበር በማለት።»

«ሥራ ከቶ ሳይሠሩ፥ በሰው ነገር እየገቡ፥ ያለ ሥርዓት ከእናንተ ዘንድ ስለሚሄዱ ስለ አንዳንዶች ሰምተናል።» (2ኛ ተሰ. 3፥11)።

አዎ፥ ወሬ፥ ሐሜትና አሉባልታ እነዚህ ሁሉ አያሳድጉም። የሚያኮራና የሚያሳድግ ክቡር የሆነው ነገር ሥራ ነውና ጊዜአችንን ለቁም ነገር እንድናውለው ጌታ ኢየሱስ በጸጋው ይደግፈን። አሜን!

ዝጊው ስልሽ፥ ዝጋው ስልህ!

ሰባኪው «እርስ በርሳችን በመተባበር፥ በመከባበርና በመተሳሰብ እንድንኖር እንጂ እንድንፎካከርና ሥራን እንድንበድል አልተጠራንም። ስለዚህ በቀረልን ዘመን እግዚአብሔር በሰጠን አቅም ያለ ፉክክርና ስንፍና ተግባራችንን ልንወጣ ይገባል። የሚለውን ጤናማ ትምህርታቸውን ለማስገንዘብ ይህንን ቀጣይ ምሳሌ አቀረቡ።

«አንድም ቀን አንዳቸው ለአንዳቸው ሳይታዘዙ በፉክክርና በንትርክ የሚኖሩ ባልና ሚስት ነበሩ። እና አንድ ቀንም እንደተለመደው ባል ከሥራ ማታ ሲመጣ በሩን ሳይዘጋው ገባ። ሚስትም፥ በሩን ዘግተህ ግባ እንጂ ብትለው አንቺ ተነሥተሽ ዝጊው፥ እኔ ደክሞኛልና እንደገና አልመለሰም» አለ። እርሷም፥ «በኋላ የመጣኸው አንተ ዝጋ እንጂ እኔስ አልዘጋም!» በማለት ከሁለቱ ፉክክር የተነሣ በሩ ሳይዘጋ ቀረና ሌሊት ቆንጨራ የታጠቁ ወንበዴዎች ዘው ብለው ገብተው የተኙትን ባልና ሚስት ቀስቅሰው በጣም ስለ ራባቸውና የተልባ ወጥም ስላማራቸው ተልባ አዘጋጅተው እንዲሰጧቸው ጠየቁ። ባልና ሚስትም ተልባ ቆልተው ሲወቅጡ ዘነዘናውን በየተራ እያነሡ ሲጥሉ እንዲህ ይሉ ነበር፥ «ዝጊው ስልሽ፥ ዝጋው ስልህ፤ ዝጊው ስልሽ፥ ዝጋው ስልህ!»

ቅዱሳን፥ በራሳችን ድካምና ስንፍና ስንት ችግር ደረሰብን? በመፎካከራችንና በመናናቃችን በእኛና በአገራችን ላይ ስንት አላስፈላጊ ሸክምና ድካም አተረፍን? በቀረልን ዘመን ያለ ፉክክርና ስንፍና ሥራችንን በትጋት ሠርተን እኛንና አገራችንን እንድንጠቅም እግዚአብሔር ይርዳን። አሜን!

«ለሰው የከበረ ሀብት ትጋቱ ነው» (ምሳ. 14፡27)

የእኛ ኑሮ ተሳትፎ ነው!

ሰባኪው «እግዚአብሔር ኢትዮጵያዊ ሆነን ተወልደን በኢትዮጵያ እንድንኖር ፈቅዷል። ይህ ከሆነ ዘንድ ሁላችንም በውስጧ ሆነን በተማርነው ትምህርትና በችሎታችን እንደ አቅማችን ሁሉ ልናለማት በደስታና በርካታ ልንኖርባት እንጂ የውጭውን ዓለም ብቻ እያደነቅን፥ «ላም አለኝ በሰማይ . . .» በሚል ከንቱ ምኞት ሥራን ሳንሠራ በማጉረምረም ልንኖርባት አይገባም። ደግሞም ዛሬ የሆንነውን የሆንነው በእግዚአብሔር ፈቃድ ነውና «ኑሮዬ ይበቃኛል» እያልን፥ እግዚአብሔርንም በዚህ እያመሰገንን ብንኖር ራስ እንጂ ጅራት አያደርገንም።» የሚለውን ትምህርታቸውን ለማስገንዘብ የሚከተለውን ምሳሌ ተጠቀሙ።

«አንድ ሰው ለብዙ ዘመን የተለየው ጓደኛው ከውጭ አገር እንደመጣ ሰማና ቤቱ ጋበዘው። ስለ ውጭው ሀገር ኑሮ ሁኔታ ይጠያይቀው ጀመር። «ውጭ አገር እንዴት ነው?» ከውጭ የመጣውም ሰው የውጭውን ኑሮ እያደነቀ ይነግረዋል። «እባክህ ተወኝ፥ ኑሮ ውጭ አገር ነው። ያሰብከውንና ያለምከውን የምታገኝበት፥ በቀን አምስት ጊዜ የምትበላበት፥ ጥሩ ውኃ የምትጠጣበት፥ ባጠቃላይ ኑሮ አልጋ በአልጋ የሆነበት አገር ውጭ ነው።» ይለዋል። ቀጠለና የአገር ቤቱ ሰው፥ «ከኢትዮጵያ ኑሮ ጋር እንዴት ታስተያየዋለህ?» ይለዋል። በዚህ ጊዜ ራሱን እየነቀነቀ «ፐ ፐ ፐ ፐ ፐ ከኢትዮጵያ ጋር ምንም አይወዳደርም። ቃላትም የለኝ። የእኛ ኑሮ፥ ኑሮ አይደለም፥ ተሳትፎ ነው። ኑሮውን እነርሱ ይኖራሉ፥ እኛ ግን እነርሱን እንተባበራለን።» ብሎት አረፈ።

«ኑሮዬ ይበቃኛል ለሚለው ግን እግዚአብሔርን መምሰል እጅግ ማትረፊያ ነው።» (1ኛ ጢሞ. 6፡6)።

ወገኖቼ ሆይ፥ የሩቅ ሣር ለምለም መስሎ ይታያልና ያስጎመጃል፤ ከሠራንባትና ካለማናት ኢትዮጵያ መልካም ናት። ወርቁና ብሩ ላይ ቁጭ ብለን እግዚአብሔርን እንዳናማርር ጌታ ይርዳን። አሜን!

አቶ ቃለ ሕይወት ጥሩ ሰው ነው!

ሰባኪው «እኛ የሰው ልጆች የተፈጠርነው መልካምን ሥራ ለማድረግና በመልካም ምስክርነት እግዚአብሔርን እያከበርንና እያስከበርን በወንጌል እንድንኖር ነው።» የሚለውን ትምህርታቸውን ለማስጨበጥ ይህንን ምሳሌ ተጠቀሙ።

«በአንድ አካባቢ የቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን የውኃ ፕሮጀክት ከመሬት ውስጥ ጉድጓድ እየቆፈረ ውኃ በማውጣት ኅብረተሰቡን ያገለግል ነበር። ታዲያ አንድ ቀን የዚሁ ፕሮጀክት ንብረት የሆነች መኪና ከገጠር ወደ ከተማው ስትመጣ መንገድ ላይ በረሃ ልትወልድ የደረሰች ሴት ገበሬዎች በቃሬዛ ተሸክመዋት ሾፌሩ ያይና የሚሄድበት መንገድ አንድ ዓይነት ስለሆነ በመኪናዋ በመውሰድ ይረዳቸዋል። ሴትየዋም በሰላም ከተማ መጥታ ከተገላገለች በኋላ እንዲህ ብላ ጠየቀች– «በረሃ ላይ ሳልበላሽ ደርሶ የእኔንም የልጄንም ሕይወት ያተረፈ ያ ሰው ስሙ ማን ነው?» ብላ ስትጠይቅ፥ ገበሬዎቹ መኪናውን እንጂ ሾፌሩን አያውቁትምና «ስሙ ቃለ ሕይወት ነው» ይሏታል። በዚህ ጊዜ «የልጄን ስም ቃለ ሕይወት ብዬ ሰይሜአለሁ» ትላለች። ይህ ዝና በአገሩ ሁሉ ላይ ይወጣል። በሌላ ጊዜ የቃለ ሕይወት የውኃ ፕሮጀክት ሥራውን ወደ ሌላ ወረዳ ማስፋፋት ፈለገና መስተዳደሩን ፈቃድ ሲጠይቅ ሕዝቡንም እንሰብስብና የሕዝቡን ፈቃደኝነት አይተን እንፈቅድላችኋለን አሏቸው። ሕዝቡን ሰብስበው፥ «በዚህ ወረዳ ቃለ ሕይወት የውኃ ጉድጓድ ሊቆፍርላችሁ ይፈልጋልና ፈቃደኛ ናችሁ ወይ?» ብለው ሲጠይቁ ሾፌሩ ያደረገው መልካም ሥራ ወሬው ተዛምቶ ነበርና ሁሉም በአንድነት፥ «ፈቃደኛ ነን» አሉ። በዚህ ጊዜ የመስተዳድሩ ኃላፊዎች «ልብ በሉ፥ ፈቃደኛ ነን ስትሉ በደንብ አስቡበት! ቃለ ሕይወት ውኃ ብቻ ሳይሆን ሃይማኖትንም ጨምሮ ነው የሚያስፋፋው» ሲሉ! አንድ ሽማግሌ ተነሡና «እንኳን ውኃና ሃይማኖቱን የፈለገውን ያድርግ አቶ ቃለ ሕይወት ጥሩ ሰው ነው።» ብለው ተናገሩ።

መልካሙን ሥራችሁን አይተው በሰማያት ያለውን አባታችሁን እንዲያከብሩ ብርሃናችሁ እንዲሁ በሰው ፊት ይብራ።» (ማቴ. 5፡16)።

አዎ፥ ዛሬ ከቃላችን ይልቅ ተግባራችን ሊጮኽ ይገባል። በመልካም ምስክርነት እየተመላለስን ሰዎችን ሁሉ ወደ መልካሙና አዳኙ ጌታ እንድንማርክ ራሱ ጌታ ይርዳን። አሜን!

ክፉ ለራሱ፥ ደግ ለራሱ

ሰባኪው «ሰው የሚያጭደው የዘራውን ዘር ነው። ደግ ነገር አድርገን ቢሆን፥ ደግ ነገር ይሆንልናል፤ ክፉ ነገር አድርገን ቢሆን፥ ክፉ ነገር ይሆንብናል። ደግሞ እኮ እግዚአብሔር እኛን የፈጠረን ክፉ ሥራን ትተን መልካሙን ሥራ እንድናደርግ ነው፤ በዚህ ምድር ላይ በምንኖርበት ዘመን ሁሉ ደግ ሥራን ለማድረግ አንታክት። ሰዎች ወድቀው የሚሞቱበትን ጠላት የቆፈረውን ጉድጓድ እንድፈን እንጂ፤ ጠላትን በመተባበር ለክፋት ጉድጓድ ብንቆፍር የሚገባበት አይታወቅምና እንጠንቀቅ፤ ተመልሶም ክፉ ሥራችን እኛን ሊጎዳን ይችላል።» ለሚለው ትምህርታቸው የሚከተለውን ምሳሌ ተናገሩ።

«በድሮ ጊዜ አንድ ለማኝ ነበር፤ በየመንደሩ ለምኖ ቁራሽ ሲሰጠው «እግዚአብሔር ይስጥልኝ» በሚለው ምርቃት ፈንታ «ክፉ ለራሱ፥ ደግ ለራሱ ብሎ ነበር የሚሄደው። በየሰፈሩ የሚታወቀውም በዚህ አባባሉ ነበር። ልጆችም መንገድ ላይ ሲያገኙት፥ «አባባ ክፉ ለራሱ፥ ደግ ለራሱ!» ብለው ነበር የሚጠሩት። እና አንድ ቀን አንድ ሀብታም ሴት «ይኸ ለማኝ ክፉ ለራሱ፥ ደግ ለራሱ» የሚለው እኔን በአሽሙር ክፉ ነሽ ማለቱ አይደለም፥ ቆይ እስከ ወዲያኛው እሠራለታለሁ» አለች። አንድ ቀን ቤቷ በር ላይ ቆሞ ሲለምን በቁራሹ እንጀራ ላይ ወጥ በመርዝ አድርጋ ሰጠችው። እርሱም፥ «የሀብታም እንጀራ ስለሆነ ለብቻ ይሁን» ብሎ ከሌላው እንጀራ ጋር ሳይቀላቅል ለብቻ ለይቶ አስቀመጠና፥ «ደግ ለራሱ፥ ክፉ ለራሱ» ብሏት ሄደ። እርሷም፥ በልቧ «ይህ የመጨረሻ ቃልህ ይሆናል፥ ሠርቼልሃለሁ።» ብላ ወደ ቤቷ ገባች። በመንገድ ላይ የእርሷው ልጆች ከትምህርት ቤት ሲመጡ ለማኙን ያገኙትና «አበባ ክፉ ለራሱ፥ ደግ ለራሱ፥ ርቦናል እስቲ የምንበላው ስጡን» ይሏቸዋል። በዚህ ጊዜ «ራባችሁ? ኑ እሺ እንደውም የራሳችሁ እናት የሰጠችኝን ምግብ ይኸው ለብቻ አስቀምጬዋለሁ፥ እንኩ ብሉ» ይልና ይሰጣቸዋል። ሁሉም መርዛሙን ምግብ ከበሉ በኋላ ያልቃሉ። ለማኙም ተይዘው ነገሩ ሲጣራ፥ እናትየዋ የጉዳዩ ባለቤት ሆና ትገኛለች። በተሰበሰበውም ሕዝብ ሁሉ ፊት «ልጆቼን በመርዝ በመግደል ራሴን በራሴ የበላሁት እኔ ነኝ፤ እርሳቸውን ተዉአቸው፤ ሁልጊዜ ክፉ ለራሱ፥ ደግ ለራሱ እንደሚሉት እርሳቸው ደግ፥ እኔ ክፉ ነኝ።» ብላ ተናገረች።

አዎ የእግዚአብሔር ልጆች፥ ምንጊዜም ቢሆን ክፉ ሥራ ክፉ ነው፥ ደግም ሥራ ደግ ነው። «ሰው የዘራውን ሁሉ ያንኑ ደግሞ ያጭዳል ባንዝል በጊዜው እናጭዳለንና። ስለዚህ በዚች በቀረችልን ትንሿ ዘመናችን ደግ ሥራን ብቻ አድርገን እንድናልፍ ጌታ ይርዳን። አሜን!

«. . . መልካም ሥራን ለመሥራት አንታክት።» (ገላ. 6፥8–9)

የታረደው በግ

ሰባኪው ፈሪሀ እግዚአብሔር አለን፥ ወይም በእውነት ክርስቲያኖች ነን ለሚሉት ሰዎች ሁሉ «ሁላችንም በክርስቶስ አንድ አካል ነን፥ በመካከላችን ልዩነት የለም» የሚለውን ትምህርት በምሳሌ ለማስጨበጥ ሲሉ ይህንን ምሳሌ ተናገሩ።

«አንድ ሽማግሌ ነበሩ፤ እና ጌታን የሚያመልኩት በየአብያተ ክርስቲያናቱ እየዞሩ ነበር። በተከታታይ አባል በሆኑበት ቤተ ክርስቲያን አለመምጣታቸው ትክክል እንዳልሆነ ያሳሰበው አገልጋይ እንዲህ ሲል አናገራቸው። «እርስዎ አርፈው አንድ ቤተ ክርስቲያን የማያመልኩት ለምንድን ነው? አንዱ ቃለ ሕይወት፥ አንዱ ገነት፥ አንዱ ሙሉ ወንጌል፥ አንዱ አዲስ ኪዳን፥ አንዱ ሌላ ቤተ ክርስቲያን የሚዞሩት ለምንድን ነው?» ቢላቸው፥ ሽማግሌው እንዲህ ሲሉ መለሱ፥ «አይ ልጄ፥ ሱካንዳ ቤቶች በዙ እንጂ የታረደው በግ አንድ ነው።» እንዳልከው ግን በአንድ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን አባል ሆኖ መመገብ ለእኔም ለጤናዬ ጥሩ ነውና ግሣጼህን ተቀብዬዋለሁ አሉት።

«እንዲሁ ብዙዎች ስንሆን በክርስቶስ አንድ አካል ነን፥ እርስ በርሳችንም እያንዳንዳችን የሌላው ብልቶች ነን።» (ሮሜ 12፡5)

አዎ፥ ስለ በደላችንና ኃጢአታችን በቀራንዮ መስቀል ላይ ሞቶ ከሞትም ተነሥቶ፥ ከሞት ያዳነን ጌታ ክርስቶስ አንድ ነውና እኛም በአንድነትና በኅብረት ልዩነት ሳናደርግ ወንጌሉን እንድንናገር እግዚአብሔር ይርዳን። አሚን።